9de JAARGANG. CURACAO DEN 5n MAART 1892. N° 427

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden ƒl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10,—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50. voor elken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta ƒl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10,— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, ƒl 0,50 cada regel mas ƒl. 0,07½.

Fr. Henricus Alphonsus Maria Joosten

ORDINIS PRÆDICATORUM,

door de Genade Gods en de Gunst van den Apostolischen Stoel,

TITULAIR BISSCHOP VAN MARCIANA EN

APOSTOLISCH VICARIS VAN CURAÇAO

AAN DE GEESTELIJKEN EN GELOOVIGEN VAN ZIJN VICARIAAT,

ZALIGHEID IN DEN HEER!

Beminde Geloovigen,

Hebben Wij bij het naderen van de Vasten, in de vorige jaren U reeds op eenige verplichtingen van het katholieke leven gewezen, dit jaar wenschen Wij in ons Herderlijk schrijven bijzonder uwe aandacht te vestigen op den plicht die op alle christenen rust, namelijk om te *bidden.* Wij doen dit des te liever, wijl Onze beminde H. Vader, Paus Leo XIII in Zijne bewonderenswaardige Encyclieken aan de Christenheid gericht, reeds meermalen met aandrang op de noodzakelijkheid der beoefening van die deugd heeft gewezen en daarenboven de Vasten-tijd aan de beoefening van het gebed en de boete gewijd, als van zelven de gelegenheid aanbiedt daarover te handelen.

En waarom moeten wij bidden B. G.? Om de eenvoudige reden dat wij zwakke menschen zijn, aan vele ellenden onderworpen, naar ziel en lichaam door vele vijanden omgeven, en dus voortdurend hulp en bijstand behoeven, en het gezond verstand ons wijst op een wijze vaderlijke Voorzienigheid, welke waakt over ons en alles geleidt en bestuurt *krachtig* maar tevens *zacht* naar zijn laatste doel. *Welke is de tijd,* vraagt Paus Celestinus aan de Pelagianen, (Coel. 1. c. 9. con Pel.) *waarop wij Gods bijstand niet behoeven? Het is ondragelijke hoogmoed te willen beweren uit ons zelven iets te kunnen zonder God.* In de leiding der Goddelijke Voorzienigheid is alles oorzaken en gevolgen, en is het een door haar vastgestelde orde dat ons hulp en bijstand verleend wordt door middel van het gebed. Het is een wet, zegt de H. Thomas van Aquino. (2. 2. 9. 8. art. 3) steunende op de leer der H. Vaders, dat wat God in Zijne Voorzienigheid van eeuwigheid besloten heeft aan de zielen te geven, in den tijd verleend wordt door middel van het gebed. Daarom zegt de goddelijke Meester ons in zijn H. Evangelie (Matt. VII. 7. 8.) *Vraagt en U zal gegeven worden: Zoekt en gij zult vinden, klopt en U zal geopend worden. Want een ieder die vraagt, ontvangt; en die zoekt, vindt, en die klopt, hem wordt geopend.*— En om diezelfde reden wordt het gebed niet ten onrechte vergeleken bij de ladder van Jacob. die reikt van de aarde tot aan den hemel, en waar langs de Engelen onophoudelijk klimmen en afdalen om onze gebeden te brengen voor God, en Zijne zegeningen ons daarvoor terug te brengen. En door den H. Augustinus (Serm.) wordt het vrome gebed genoemd *Clavis Coeli* de sleutel des hemels, en hij voegt er bij. dat het doordringt tot boven de aarde, en de goddelijke barmhartigheid uit den Hemel doet afdalen. *God immers laat zich verbidden,* B. G. zegt onze H. Vader Leo in Zijn Encycliek van 25 Dec. 1888 *en niets vuriger verlangt Hij dan Zijne gunsten en gaven te verleenen aan hen, die er om vragen. Ja, Hij noodigt ons daartoe uit, door den mond van Zijn Goddelijken Zoon, en dringt bijna daartoe met de liefderijke woorden:* EN IK ZEG U BIDT EN U ZAL GEGEVEN WORDEN (Luc. XI. 9.). *Alles, wat gij den Vader in mijnen naam zult vragen, zal Hij u geven.* (Joan. XVI. 23.). En opdat wij niet zouden vreezen, dit met vertrouwen en eenvoud te doen, stelt Hij de Majesteit Zijner Godheid voor onder het beeld van een teederen Vader wien niets boven de liefde Zijner kinderen ter harte gaat: *Indien dan Gij, terwijl gij boos zijt aan uwe kinderen goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal uw Vader die in den Hemel is, er goede geven aan hen, die er Hem om bidden.* (Matt. VII. 11). *Heeft iemand uwer behoefte aan wijsheid,* voegt de H. Jacobus (I. 5) hieraan toe, *hij vrage haar aan God, die aan allen mildelijk geeft en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden: maar hij vrage met geloof, niet twijfelend; want die twijfelt is gelijk aan een zeegolf, die door den wind bewogen en geslingerd wordt.*

En van waar die kracht van het gebed bij God! Onze beminde Vader Paus Leo XIII, zal in Zijn bovengemelde Encycliek ons het antwoord daarop geven. *Hij die daarover (over de woorden van den Zaligmaker) heeft nagedacht,* zegt hij, *zal zich niet verwonderen, indien de macht van het menschelijk gebed aan Joannes Chrysostomus zóó groot toeschijnt, dat hij meent dat zij met de macht van God zelven kan vergeleken worden, omdat, gelijk God door Zijn Woord het heelal heeft geschapen, ook de mensch door te bidden verkrijgt wat hij wil. Niets dringt dieper door dan het gebed, naar behooren verricht, omdat daarin drangredenen worden aangetroffen, waardoor God zich gemakkelijk laat verzoenen en verbidden. Want terwijl wij bidden, trekken wij den geest af van het aardsche, en bezield met de gedachte aan God alleen, vervult ons het bewustzijn van onze menschelijke zwakheid. Om dezelfde reden stellen wij ons vertrouwen in de goedheid en liefde van onzen Hemelschen Vader en zoeken wij onzen toevlucht in de kracht van onzen Schepper. Wij dringen den Gever van alle goeds tot ons te komen; wij wenschen Hem als het ware de krankheid van onze ziel, de zwakheid onzer krachten, onze armoede te toonen, en vol hoop roepen wij de bescherming en hulp in van Hem, die alleen genezing aan de zieken, troost bij zwakte en armoede kan verleenen! Door een zoodanige gesteldheid der ziel, die, gelijk het behoort, een bescheiden en ootmoedig gevoelen heeft van zichzelve, wordt God op verwonderlijke wijze tot barmhartigheid bewogen, omdat gelijk Hij wederstaat aan de hoovaardigen, Hij eveneens genade schenkt aan de nederigen* (1 Psm. V, 5). Het gebed is dus machtig bij God, volgens onzen Heiligen Vader, omdat God als liefderijke Vader in Zijne goedheid en barmhartigheid niet weerstaan kan aan een ootmoedig en vertrouwvol smeeken, en Hij Zijn woord verpand heeft zulk een smeeken te verhooren. Maar zietdaar ook aangegeven, B. G. hoe wij *bidden* moeten, om verhooring bij God te verwerven. Ons bidden moet vergezeld gaan van *een bescheiden en ootmoedig gevoelen van zichzelven,* gepaard met een *vast vertrouwen op Gods goedheid en liefde,* zal het verhooring bij God erlangen.

Maar wat, B. G., moeten wij nu aan God vragen? Wij kunnen hierop geen beter antwoord geven, dan de woorden van onzen goddelijken Zaligmaker zelven, die Hij eenmaal tot zijn leerlingen sprak. Eens gingen de Apostelen tot hun Meester en vroegen Hem: *Heer, leer ons bidden?* En hierop leerde Jezus hen het Gebed des Heeren of het *Onze Vader,* waarin Hij al wat de mensch aan God te vragen heeft samenvatte. Maar op de eerste plaats leerde Jesus hen bidden, dat alles geschieden mocht, wat tot meerdere eer en glorie van God en tot zaligheid onzer ziel strekt; dat God geëerd en gediend, Zijn heiligen Naam alom geprezen en Zijn heiligen Wil alom vervuld moge worden; dat onze ziel gereinigd moge worden van alle zondenschulden en wij kracht ontvangen, om de bekoringen onzer vijanden te wederstaan en niet in zonde te vallen, ten einde eenmaal Gods Rijk te mogen binnengaan. Doch ook op onze tijdelijke behoeften sloeg Jezus het oog. Wel is waar leerde Hij Zijnen apostelen slechts één enkele bede, om tijdelijke zaken, maar die ééne bede bevat, al wat wij behoeven. Ja, B. G., wij mogen ook om tijdelijke zaken bidden. *Geef ons heden ons dagelijksch brood,* sprak Jezus zelve; doch juist omdat Hij slechts éène bede voor al wat ons lichaam behoeft aan Zijn Apostelen leerde, daardoor wees Hij er ons op, dat tijdelijke goederen nimmer op de eerste plaats door ons mogen gevraagd worden en altijd onder voorwaarde, dat zij strekken tot glorie van God en tot zaligheid onzer ziel. Dat leerde Jezus ook toen Hij zijn leerlingen wees op de bloemen des velds, die niet arbeiden voor hun kleeding en toch gekleed gaan heerlijker dan Salomon in al zijn pracht; toen Hij sprak over de vogelen des hemels. die niet zaaien, noch maaien, noch in schuren verzamelen en toch door den hemelschen Vader gevoed worden. Zóó leerde Hij ons de tijdelijke goederen als van minder belang te beschouwen en Gods eer en het heil onzer ziel immer op den voorgrond te stellen; welke leer Hij samenvatte in deze goddelijke uitspraak: *Zoekt eerst het Rijk Gods en zijn gerechtigheid en dat alles zal er U aan toegevoegd worden.* (Matt. VI. 33.)

Terwijl wij nu over het gebed spreken, meenen Wij U te moeten wijzen op een zeer bijzondere bede, waartoe onze H. Vader de Paus ons aanspoort in Zijn Encycliek van (22 Sept. des vorigen jaars); een bede namelijk voor onze Moeder de H. Kerk. Het lijden dat Zij te doorstaan heeft, de smaad en de vervolging waaraan Zij en haar bemind Opperhoofd Paus Leo XIII in verschillende landen ten prooi zijn, geven haar alle recht op een vurig gebed van onze zijde. „Daarom — zegt de H. Vader „— vermanen Ons de omstandigheden zelve en zij vermanen Ons met „den dag sterker, dat de Katholieken vurig en volhardend en *zonder* „ophouden gebeden en smeekingen „tot God behooren op te zenden en „zij moeten dat niet ieder voor zich „afzonderlijk doen maar in het open„baar, vergaderd in de heilige tem„pels, dringend smeekende, dat de „alvoorzienende God de Kerk van „de *wreede en slechte menschen* be„vrijde en de verontruste volkeren „tot gezonde en betere gedachten „brenge door het licht en de liefde „van Christus."

Het is waar, reeds meermalen is U op die verplichting gewezen en gedurende lange jaren reeds stijgen de gebeden der geloovigen ten hemel voor het heil van Kerk en Paus; maar het is alsof de hemel geen behagen neemt in die gebeden, daar de toestand der Kerk dezelfde blijft en rust en vrede in vele landen nog ver zijn. Dit mag ons echter niet ontmoedigen. Wellicht bidden wij niet gelijk het behoort en vergeten wij, dat slechts aan hen die volharden de overwinning is toegezegd. In bovengenoemde bewonderenswaardige Encycliek wijst de H. Vader ook op dat verschijnsel en verklaart het aldus:

„Men vindt echter menschen, die „het door Ons vermelde wel is waar „zeer goed begrijpen, maar omdat „zij nog niet vervuld zien wat aan„gaat datgene wat men hoopt, voor„al den vrede en de rust der Kerk, „ja misschien de tijden slechter zien „worden, als ontmoedigd en hope„loos hun ijver en liefde voor het ge-

bed laten varen. Maar deze moeten eerst zorg dragen en hun best doen, dat de gebeden, die zij tot God opzenden, worden opgeluisterd door passende deugden volgens het voorschrift van Christus, den Heer; en als zij zoo gebeden hebben, verder bedenken dat het onwaardig en zondig is den tijd en de wijze van bijstand vast te stellen voor God, die ons niets is verschuldigd, zoodat als Hij ons gebed verhoort *en onze verdiensten bekroont: niets anders bekroont dan zijn gaven*, en als Hij zich voegt naar ons gevoelen, Hij als een goede vader voorzichtig handelt met zijne kinderen, medelijden hebbende met hunne dwaasheid en zorgende voor hun voordeel."

„ Maar de gebeden, die wij smeekende en in vereeniging met die der hemellingen opzenden om God gunstig voor de Kerk te stemmen, die gebeden neemt God liefdevol aan en vervult ze — hetzij zij de groote en onsterfelijke belangen der Kerk gelden, het zij betrekking hebben op mindere en die van onzen tijd zijn, maar altijd dienstig aan de eersten. Aan deze gebeden toch schenkt Christus de Heer voorzeker zeer veel kracht en genade door Zijne gebeden en Zijne verdiensten, Hij, *die de Kerk liefheeft en zich zelven voor haar heeft overgeleverd, om haar te heiligen — om haar voor zich te maken tot een glorievolle Kerk*, zelf haar Hoogepriester, heilig, schuldeloos, altijd levend om voor ons te spreken, Wiens gebed en smeeking wij door goddelijke openbaring weten dat altijd verhoord wordt. Wat aangaat de uiterlijke goederen der Kerk en van dit leven, bekend is het, dat zij al te dikwijls te doen heeft met de bitterste vijanden zoowel wat kwaadgezindheid als macht betreft, dat het haar al te zeer smart dat hare goederen door hen haar zijn ontnomen, haar vrijheid belemmerd en onderdrukt, haar gezag beleedigd en veracht wordt; dat haar ten laatste veel nadeel en vele vijandelijkheden worden berokkend van allerlei slag. Zoo men de vraag stelt, waarom de goddeloosheid dier menschen nog niet verder gaat op den weg der ongerechtigheid en openlijk op het doel afgaat, dat zij zich voorstellen en waarnaar zij streven; waarom de Kerk daarentegen onder zoovele lotgevallen in dezelfde majesteit en glorie, ofschoon op verschillende wijze, altijd blijft schitteren, ja zelfs zich uitbreidt, dan is het billijk voor beide vragen de oorzaak te zoeken in het gebed van de Kerk tot God; want het menschelijk verstand kan het niet achterhalen, hoe de machtige boosheid binnen beperkte grenzen blijft besloten, terwijl de Kerk in het nauw gebracht, toch zoo heerlijk blijft overwinnen. Te meer nog vinden wij dit bewaarheid bij dat soort van goederen, waardoor de Kerk de menschen onmiddellijk voert tot het bereiken van hun laatste doel. Daar zij tot dat doel in het leven geroepen werd, moet zij veel vermogen door hare gebeden, opdat de plannen der goddelijke Voorzienigheid en barmhartigheid jegens hen verwezenlijkt en volmaakt vervuld worden en als de menschen zoo met de Kerk en door de Kerk bidden dan eerst verkrijgen en verwerven zij wat *de almachtige God voor eeuwen besloten heeft te geven.* De scherpe blik van het menschelijk verstand is nu niet bij machte de diepzinnige plannen van den voorzienden God te doorgronden, maar eens zal het geschieden, wanneer God zelf de oorzaken en gevolgen der dingen overeenkomstig zijne goedgunstigheid openlijk zal toonen en het dan duidelijk blijken zal, wat al kracht en voordeel hier in dit leven, in ons gebed gelegen was. Dan zal het blijken dat velen, ofschoon levende te midden van het bederf eener ontaarde wereld zich onbesproken en onbesmet wisten te bewaren *van de smet des vleesches en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreeze Gods;* dat anderen, terwijl zij op het punt stonden van aan de zonde toe te geven, plotseling zich hebben bedwongen en door het gevaar zelve en de bekoring hunne deugd hebben vermeerderd; dat de een of andere aanleiding anderen, die reeds gevallen waren, heeft aangespoord om op te staan en zich te gaan werpen in de armen van een ontfermenden God."

„ Derhalve smeeken Wij dringend, dat allen, dit bij zich zelven overwegend, toch niet toegeven aan de listen van den ouden vijand en om geen reden de liefde tot het gebed afleggen, maar daarin standvastig blijven volharden, *zonder ophouden* daarin volharden. Hunne eerste zorg zij om voor het hoogste goed, het eeuwig geluk van allen en de vrijheid der Kerk te bidden, dan mogen zij de overige goederen, die betrekking hebben op de instandhouding en de gemakken des levens van God vragen, onder voorwaarde dat zij berusten in zijnen rechtvaardigsten wil, Hem eveneens dankende als de liefdevolste Vader, hetzij Hij hunne verlangens heeft toegestaan of geweigerd, dat eindelijk allen met dien ernst en waarheid tot God spreken, gelijk onze voornaamste plicht zulks vraagt, en gelijk de heiligen gewoon waren te doen, ja de allerheiligste Verlosser, onze Meester zelve, gedaan heeft *onder luid geroep en tranen.*"

Ziedaar, B. G. de verklaring van onzen H. Vader, over het gebed voor Hem en de H. Kerk God aangeboden. En nu eindigen Wij dit schrijven. U herinnerende aan de woorden, reeds in December 1888 door hem aan ons gericht: „ Dat allen de heilige gewoonte des gebeds onderhouden; dat men bidde met het verstand, met de ziel, met de lippen, en dat daarmede ook de levenswijze overeenstemme, opdat door het onderhouden der goddelijke wetten ons leven een voortdurend gebed tot God moge schijnen."

Vergeten wij niet B. G. ook een vurig gebed aan God op te zenden voor Haar, aan wie de belangen van Nederland en zijne Koloniën zijn toevertrouwd: voor onze jeugdige Koningin en de Koningin-weduwe Regentes, en voor alle onze geestelijke en burgelijke overheden, opdat zij allen kracht mogen ontvangen om te arbeiden aan het eeuwig en tijdelijk welzijn der maatschappij.

Wat de Vasten-dispensatie betreft, verleenen Wij krachtens machtiging van den Apostolischen Stoel, Ons gegeven den 20 Februari 1889, dezelfde dispensatie, welke in vorige jaren U is verleend, onder aanmaning voor degenen, die daarvan gebruik maken, om door goede werken en aalmoezen aan de armen overeenkomstig ieders vermogen, die Apostolische gunst te vergoeden.

En zal dit Ons Herderlijk schrijven op den Zondag van Quinquagesima op de gebruikelijke wijze van den predikstoel worden afgekondigd.

Gegeven te Curaçao, op den Zondag van Septuagesima, den 14 Februari 1892.

✝ Fr. H. A. M. JOOSTEN,
tt. Bisschop voornoemd.

UIT EEN ZITTING VAN DEN AMSTERDAMSCHEN GEMEENTERAAD.

Den 20 Febr. j. l. kwam in den Gemeenteraad van Amsterdam de vraag voor, of het gebed, waarmede de Voorzitter iedere Vergadering opent, niet beter weggelaten werd. Een warm debat ontstond er, waarvan wij onzen lezers het volgend verslag geven:

De art. worden goedgekeurd tot aan art. 6 (het gebed).

De heer Heineken meent, dat het gebed alleen thuis behoort in het huishouden of in een godsdienstige vereeniging. Spr. zegt, dat Amsterdam alleen staat: in geen anderen gemeenteraad begint men met een gebed. De hoogleeraar Bosch Kemper verzette zich reeds in 1851 tegen elk openbaar ambtsgebed.

Eveneens deed de predikant Dyserink. Vroeger heeft men ter wille van de Joden den naam van den Zaligmaker geschrapt en zelfs uit anti-revolutionnair oogpunt werd het gebed, om den inhoud, niet goedgekeurd. Spr. heeft daarover iets gelezen in het „Nederlandsch Volksblad" van 9 Juli '90. Hij doet lezing van dit stuk.

Spreker verklaart voorts, dat vele leden niet het gebed mede bidden en gelooft, dat ieder lid hier slechts maatschappelijke plichten te vervullen heeft. Van anti-revolutionnaire zijde is verklaard, dat Roomschen en Protestanten vele geloovige aanhangers verliezen en dat alleen het ongeloof veld wint. Welnu, dit alleen is genoeg. Hij vraagt afschaffing van het gebed.

De heer Van Ogtrop zegt, dat, als het voorschrift van bidden er niet was, hij het niet zou invoeren. Maar nu moet men het niet afschaffen. De vorige spreker zegt, dat hij zich alleen het gebed van gelijkgezinden kan voorstellen. Mag intusschen een geloovige niet bidden in tegenwoordigheid van ongeloovigen? Iedereen heeft de hulp van God noodig. Wij bidden hier voor het welslagen van de werkzaamheden. Spreker wil het gebed handhaven.

De heer Nolting wil het gebed afschaffen, omdat het gebed in den Raad niet raadzaam is. Daarom geeft hij met tegenstemmen nog geen getuigenis van ongeloof.

De heer Heemskerk wil het gebed handhaven, omdat men daardoor God erkent en de Raadsleden als Zijn dienaren. Het gebed is onvolmaakt, het is waar, maar men stelt zich daarmede uitdrukkelijk op het standpunt van het geloof. God wordt erkend als de bron van wijsheid.

De heer Van Hall verklaart dat de opvatting van het gebed, zooals de heer Heemskerk die heeft, voor hem juist een reden is om het af te schaffen. Velen zullen slechts een mechanische handeling verrichten. In Utrecht bidt of bad men vóór de Raadtzitting. Doet men dit nu hier ook, dan zal men veel huichelachtige handelingen voorkomen.

De heer Korthals Altes gaat met den heer Nolting mede, maar gelooft niet dat het aantal ongeloovigen vermeerdert.

De heer Cuijpers komt op tegen de conclusies van den heer Heineken en vereenigt zich met den heer Heemskerk. Inderdaad zou 't nu den schijn krijgen, dat de Raad dan Amsterdam in de rij der ongeloovigen staat.

De heer Gerritsen stemt in met het gesprokene van den heer Nolting. Spr. meent, dat er zijn, die in den modernen staat op afzonderlijke wijze hun God dienen. De leden staan hier voor het alternatief om te huichelen of om de medeleden niet te hinderen. In het vervolg zal hij niet meer bidden — hij wil niet meer veinzen. Naar zijn inzien mag het gebed vervallen.

De heer Luden acht het afschaffen van het gebed als een demonstratie, daar men zich stelt aan de zijde van het ongeloof. Spr. vraagt of niet bidden geen aanstoot zal geven aan de geloovigen, niet enkel hier, maar ook in de stad aan de burgerij, waarvan het meerendeel niet enkel gelooft in Gods Almacht, maar ook in Zijn wijsheid. Men moet het niet afschaffen.

De heer Treub gaat mede met den heer Nolting en zegt dat hij kan begrijpen, dat er leden zijn, die het uit innige gemoedsovertuiging willen behouden, maar zij die verklaren dat zij het niet zouden invoeren als het niet bestond — die hechten er niet aan. Hij zal tegenstemmen.

De heer Moltzer kan zich niet vereenigen met de houding, die de heeren aannemen tijdens het gebed, die soms alles behalve een uiting van eerbied voor het Opperwezen te kennen geeft — men leunt tegen de tafel en praat.

De heer Hovy wil volstrekt niet het gebed afschaffen; hij zou het, als het niet bestond, inderdaad willen invoeren. De bezigheden hier moeten worden vooraf gegaan door het verklaren van onze afhankelijkheid van God.

De heer Fabius wederspreekt den heer Nolting. Gaarne wil hij de gevoelens van anderen eerbiedigen. Wanneer het gebed geweerd wordt, dan zou men inderdaad blijken mede te gaan met hen, die 's Heeren naam niet meer willen noemen.

Het artikel, in stemming gebracht, wordt aangenomen met 18 tegen 15 stemmen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Met de feestelijk vol vlaggen versierde Duitsche stoomboot *Ascania* keerde heden middag omtrent 12 uur de Gouverneur onzer kolonie, de HEG. Heer Mr. H. Barge en reisgezelschap terug van de ondernomen inspectiereis naar de Bovenwindsche eilanden.

Ingevolge machtiging door Hare Majesteit de Koningin-weduwe, Regentes, verleend, blijkens kabinetsrescript van 29 Januari 1892 N°. 41, is de heer J. G. C. Every erkend en toegelaten als Consulair Agent der Vereenigde Staten van Noord-Amerika op het eiland *St. Eustatius.*

Ter rechtvaardiging van den Wel Edelgestr. Heer Mr. J. M. Chumaceiro, die ten onrechte van diefstal beschuldigd, maar door het gerechtshof glansrijk gerechtvaardigd werd, nemen wij gaarne onderstaand schrijven op, voorkomende in den *New York Herald* van den 17 Februri ll.

Chumaceiro injustly accused.

Mr. J. M. Chumaceiro, the commercial traveller who was arrested on Saturday on board the steamer Venezuela, just for minutes before that steamer sailed, on the charge brought by his former employer J. M. Menendez, of N°. 222 Pearl Street of the larceny of a medicine chest worth $ 5, in July last, was honorably discharged at the Court of Special Sessions yesterday, the plaintiffs being unable to substantiate any of the facts on which the arrest was made.

Mr. Chumaceiro's friends, who were largely represented in court, at once crowded around him when the decision of the Judge was announced, and there was a scene of general congratulations and handshaking. Mr. Chumaceiro has instituted an action for damages for a large amount against Menendez.

(*The Herald*, 17 Feb. 1892, b. 4 col. 6).

Heden morgen werd hier de blijde tijding verspreid, dat de sinds veertien daag zoek geraakte en reeds verloren, gewaande visschers in de nabijheid van Coro behouden waren aangeland. Zij moeten het onderweg hard te verantwoorden gehad hebben en hun honger en dorst met rauwe visch en zout water moeten stillen. Men voegde erbij dat de kapitein van de *Merida* hun aangeboden had om ze naar huis terug te voeren, maar de kapitein der *9 de Agosto*, die hen reeds aan boord had opgenomen, stond op de eer dit zelf te mogen doen, zoodat de vier schipbreukelingen met die bark verwacht worden.

Een blij weerzien voor hun familie en betrekkingen!

BUITENLAND.

Rome.— Volgens het *Memorial Dipl.*, zal het Vaticaan de onderhandelingen hervatten tot het herstel der diplomatieke betrekkingen tusschen den H. Stoel en Engeland.

— Het H. College bestaat thans uit 58 Kardinalen. Er zijn 33 Italiaansche Kardinalen, waarvan 23 te Rome gevestigd zijn. Bovendien verblijven te Rome 6 buitenlandsche Kardinalen, terwijl in verschillende landen der wereld 20 Kardinalen wonen. In het H. College zijn thans 10 plaatsen onbezet.

— Kardinaal Parocchi, die de door de aardbeving geteisterde steden en dorpen bezocht, heeft den Paus een crediet van 60.000 fr. gevraagd ter leniging der ellende. Bovendien heeft de Kardinaal 50.000 fr. gevraagd, om de schade aan de kerken te herstellen.

Italie.— De senaat heeft de handelsverdragen met Duitschland en Oostenrijk goedgekeurd, gelijk mede de verlenging der overeenkomst met Spanje.

— De oud-minister van onderwijs, Bonghi, zal de regeering uitnoodigen, een ontwerp in te dienen tot

reörganisatie van het disciplinair bestuur aan de hoogescholen.

— Ook de universiteit te Turijn, is, wegens aanhoudende ongeregeldheden der studenten, gesloten.

— De schade, door de jongste aardbevingen te Genzano aangericht, is zeer aanzienlijk. Ongeveer 800 gezinnen zijn zonder dak. De genietroepen werken dag en nacht, om zooveel doenlijk in den nood te voorzien door het opslaan van tenten, enz. enz.

Duitschland. — De breuk tusschen de regeering en de nationaal-liberale partij is niet meer te herstellen, nu het blijkt, dat de Keizer en zijn kanselier, in zake het schoolwetsontwerp, niet willen bukken voor de gewone bangmakerij der liberale partij, die zich altoos en overal aanstelt, alsof zonder haar niet geregeerd kan worden. Misschien komt het hier en daar nog wel tot rustverstoringen, zooals in België de gewoonte is en nu weêr in Hongarije is geschied, waar de verkiezingen niet naar den zin der liberalen zijn uitgevallen. Caprivi gaf aan de nationaal-liberale partij te verstaan, dat alle staatkundige partijen nationaal zijn, en dat van de vrijzinnigheid der liberalen niet veel blijkt; zij bezitten geen grondwettig recht, om nooit overstemd te worden. Zij hebben de regeering willen regeeren, en dat is hun niet gelukt. De strijd is hier tusschen christendom en godloochening. Ook de kinderen der armen hebben recht op een christelijk, een godsdienstig onderwijs. Het gaat niet aan, eene blinde oppositie te voeren; de liberalen moeten trachten, de andere partijen te overtuigen, dat er iets in het ontwerp is, hetwelk zij, liberalen, verbeteren kunnen. De wet is te amendeeren. De redevoeringen van Caprivi en van de Centrumsleden, die zich tot de vrijheid van onderwijs en het zakelijke van het wetsontwerp bepalen, hebben de liberale partij in groote verlegenheid gebracht. De drijvers eischen, dat de minister van financiën, Miquel, en de provincie-gouverneur van Hannover, von Bennigsen, de beide groote leiders der partij, dadelijk hun ontslag nemen. Het ontwerp is aan eene commissie van 28 leden verzonden, waarin 6 leden van de Centrumspartij. Voorzitter dier commissie is Clairon d'Haussonville.

— Eene verklaring der Wurtembergsche socialisten over de kloosterorden, verdient wel de vermelding. Het socialistische orgaan te Stuttgart, vraagt het herstel der kloosterorden in het koninkrijk. Wij willen, zegt in hoofdzaak bedoeld blad, vrijheid voor iedereen, voor kloosterlingen zoo goed als voor de anderen.

—De teekening op de 3 pCts. Rijksleening van 160 millioen en de Pruisische van 180 millioen mark, wordt 9 Frebruari opengesteld tot den koers van 83.60.

—Op bevel van keizer Wilhelm zijn nieuwe leerplannen voor het gymnasiaal onderwijs gemaakt. Daaruit blijkt, dat de lessen in Latijn, Grieksch en geschiedenis, alsmede de schooluren zullen worden verminderd, het huiswerk wordt ingekort en dat, ten behoeve der lichamelijke oefeningen, de lessen in de gymnastiek met 9 uren vermeerderd worden. De Keizer wenscht, dat een nieuw, jeugdig geslacht van beschaafden zal verrijzen, bij hetwelk minder brillen worden gedragen, maar dat gezonder spieren en frisscher bloed in het leven zal meêbrengen, „minder kennis, doch meer wil."

— Een verslag van den hertog George van Saksen, bevelhebber van het 12e legerkorps, over de mishandeling van soldaten in het leger, maakt groote opschudding. Dit document brengt feiten aan het licht van ongelooflijke brutaliteit, en toont het korps onderofficieren in een droevig daglicht.

Engeland. — Onlangs schreef een correspondent van de *Times*, onder de in hoogere kringen welbekende initialen S. G. O., een artikel, waarin de noodzakelijkheid betuigd werd voor alle protestanten, om tegen het katholicisme front te maken. Daartegen werd veertien dagen geleden werd in de Oratorianenkerk te Brompton, Londen door eene menigte protestanten eene predikatie bijgewoond over de noodzakelijkheid, om in den schoot der Katholieke kerk terug te treden. De prediker was pater Gedolphin Osborne, de zoon van Lord Sydney Godolphin Osborne, die genoemde artikel in de *Times* geschreven had.

Portugal. — Bij de cortes is door de regeering een ontwerp-inkomstenbelasting ingediend; ook een waarbij bepaald wordt, dat de ambtenaren 5 tot 20 pCt van hunne bezoldiging zullen moeten missen, en waarbij 30 pCt. wordt geheven van de binnenlandsche schuldbrieven. Deze belastingen worden voorloopig tot 1893 geheven, en de regeering hoopt hiermede het tekort van 10 millioen op de begrooting te dekken. De voorgestelde maatregelen, hoe zwaar voor sommigen ook, maakten eenen uitnemenden indruk. Niet weinig tot deze vaderlandlievende offervaardigheid heeft zeker de Koning bijgedragen, die, ten bate der schatkist, afstand deed van een vijfde gedeelte van het inkomen, hem bij de civiele lijst toegekend.

Met 118 stemmen tegen 3 heeft de kamer besloten, niet in debat te treden over het voorstel Ferreira-Almeida, tot verkoop van eenige koloniën. De financieele commissie heeft de regeerings-voorstellen, strekkende om in het tekort te voorzien, goedgekeurd. De commissie is van oordeel, dat met de buitenlandsche schuldeischers in overleg dient te worden getreden. De belasting van 30 pCt. toch kan alleen op de rente der binnenlandsche schuld worden toegepast.

— Het comité uit den senaat heeft den president der Lusitano-Bank in zijne functiën van pair geschort.

Oostenrijk.— Eindelijk hebben dan de katholieke kiezers in Hongarije ijverig deel genomen aan de verkiezingen, en het gevolg is geweest, dat de liberale regeeringspartij 42 zetels verloor, ofschoon zij er 27 bijwon in andere districten. Dat bijwinnen ligt hieraan, dat een aantal regeeringscandidaten het katholieke program van actie onderteekend hebben, en dus gekozen zijn. Eene katholieke staatkundige partij, gelijk het centrum in Duitschland, bestaat nog niet in Hongarije. Men moet zich dus vergenoegen met candidaten, die het katholieke program onderteekenen. De uitslag der verkiezingen was, dat gekozen zijn 212 liberalen, 73 onafhankelijken, 61 nationalen, 16 partijloozen. Eenige herstemmingen moeten nog plaats hebben. Onder de nationalen en liberalen zijn er velen, die zich met het program der katholieke kiezers vereenigd hebben.

Te Tisza-Lock hebben de kiezers, die stemden op den candidaat der onafhankelijken, de kiezers der tegenpartij aangevallen; een dezer laatsten, Johann Takas, werd doodgeslagen; 80 personen werden verwond. Tot nu toe telt men 20 dooden en 200 gekwetsten bij gelegenheid der verkiezingen.

De geruchten blijven aanhouden van het aftreden van den Hongaarschen minister van koophandel, wiens positie zeer verzwakt is, ingevolge de internationale moeilijkheden met betrekking tot de tarieven-politiek, en omtrent het aftreden van den minister van eeredienst, wiens besluit betreffende den doop van kinderen uit gemengde huwelijken zal worden ingetrokken.

— De Duitsch-liberale partij in Oostenrijk (Cis-Leithanië) is voornemens, den leider dier partij, die niet zeer bemiddeld is, den afgevaardigde Plener, een geschenk van f 250,000 aan te bieden, om te voorkomen, dat hij anders eene goed bezoldigde staatsbetrekking aanneemt.

Bulgarije. — Een uitgebreid complot onder leiding van Rizoff, die thans door de Servische regeering in het fort te Belgrado gevangen is gezet, maar niet uitgeleverd zal worden — tegen prins Ferdinand en Stambouloff is ontdekt. Het ongeval aan Stambouloff overkomen, is wel degelijk het gevolg van een aanslag door een gepensioneerd officier op hem gedaan. Vorst Ferdinand moest vergiftigd worden. Er zijn 30 personen gevangen genomen.

Griekenland — Het gouvernement heeft besloten, dat voortaan de vreemdelingen, die in het land aankomen, van paspoorten moeten voorzien zijn, geteekend door een Griekschen consul.

Rusland.—In het gouvernement Orenburg is de toestand verschrikkelijk. Langs de wegen vindt men de geraamten van paarden, die van honger omkwamen, en karren met brandhout, die de uitgeputte dieren niet verder konden voorttrekken. In de dorpen staat huis aan huis te koop; de bewoners zijn elders brood gaan zoeken, en de weinigen, die achterbleven, komen van gebrek om. Zij trachten zich met klei, vermengd met gras, de maag te vullen.

— Volgens bericht uit Odessa, zien vele boeren in graaf Tolstoi (een opofferend helper in den nood) den antichrist, en weigeren daarom zijne giften aan te nemen.

— De Czaar schonk weêr 15 millioen roebels, dus gelooft nu blijkbaar ook aan den nood.

De regeering zal, nu het gebleken is, dat vele burgerlijke ambtenaren zich een gedeelte toeëigenen van het geld, dat zij ontvingen voor de hongersnoodlijdenden, de proef nemen met militairen, en een aantal officieren belasten met de taak, om de ingekomen gaven goed te besteden. Er zijn reeds 10 officieren uit de hoofdstad naar de noodlijdende provinciën vertrokken. De Czaar heeft, naar aanleiding van geruchten omtrent ongeoorloofde maatregelen van speculanten, die in de Oostelijke provinciën de graanprijzen willen opdrijven, den burgemeester van Moskou derwaarts gezonden, om voor 15 millioen graan te koopen, ten behoeve van de noodlijdende boeren. De Keizer machtigde dien ambtenaar, al het graan, dat de speculanten niet tegen een billijken prijs verkoopen wilden, verbeurd te verklaren.

—De *Standard* verneemt uit Warschau, dat alle maatschappelijke klassen beloten zijn, den eeuwdag der tweede verdeeling van Polen stilzwijgend in rouw te gedenken. Zoo hadden de schouwburgen slechts 6 toeschouwers, waarna de overheid biljetten uitdeelde, en anderen dwong tot theaterbezoek. De politie vond plakkaten aan de schouwburg-deuren, het volk vermanende, om weg te blijven. Devensters bij enkele edelen, die bals gaven, werden verbrijzeld. Van de meeste familiën zijn leden gearresteerd, en de toestand is zóó onrustbarend, dat generaal Gourko naar Petersburg ontboden is, om buitengewone maatregelen te beramen, daar de reeds genomene onvoldoende zijn gebleken.

Turkije.-De Rumaansche Kroonprins, prins Karel, broeder van koning Ferdinand, was 24 Jan. de gast van den Sultan. Aan tafel had hij het geluk, een zwaar tochtscherm te kunnen opvangen, dat in zijn val den Sultan dreigde te verpletteren, voor welke daad hij aanstonds door Z. M. met eene hooge ridderorde werd beloond.

Egypte. — De zitting van het wetgevend lichaam openende, heeft de Khedivé eene toespraak gehouden, verklarende zijn best te zullen doen, om het werk zijns vaders voort te zetten. Voorts kondigde hij het afschaffen aan van de belasting op de patenten en eene vermindering van de zoutbelasting. De Khedivé deelde tevens mede, dat over de jaarlijksche besparing van 150,000 pd. st, die voortvloeit uit de conversie, en tot dusver ingehouden is door de Schuldkas, tot 1895 door de schatkist beschikt zal worden.

De Khedivé verklaarde de opperbevelhebber van het leger te zijn. De Engelsche generaal Grenfell noodigde door eenen adjudant den Khedivé uit tot bijwoning van het examen in de militaire school. De Khedivé antwoordde, dat, als generaal Grenfell hem mededeelingen had te doen, hij die zelf behoorde te brengen, en niet een tusschenpersoon. Toen generaal Grenfell voorstellen wenschte te doen omtrent het gevolg van een oorlog, merkte de Khedivé op, dat het de taak was van den Egyptischen minister van oorlog, om voorstellen te doen, die alsdan in den ministerraad in behandeling zouden worden gebracht.

Dat begint al veel te gelijken op pogingen tot losmaking, wat de Engelschen zich echter wel niet zoo goedschiks zullen laten welgevallen.

— De lieden van Dahomey hebben in de streek der beide Pogo's langs de kust weêr geplunderd en gebrand en 3000 man tot slaven gemaakt. De verschrikte bevolking nam de wijk op het gebied der Duitschers. Alle handel staat stil.

Amerika.-Bij den Senaat is een wetsontwerp ingediend, om den minister van Marine te machtigen tot het bouwen met den grootst mogelijken spoed van drie groote pantserschepen, twee pantservaartuigen voor de kustbescherming, vijf kanonneerbooten en acht torpedobooten eerste klasse, en daarvoor onmiddellijk een voorloopig crediet van vier millioen beschikbaar te stellen. De volkomenheid der oorlogsvloot schijnt dus met de hoogte van toon tegenover Chili geen gelijken tred te houden.

NOTICIANAN DI CABEL

Ricibi dia 27 Febrero.

Paris. — Verdadera causa dje crisis ministerial ta, según nan ta bisá, unión di radicalnan coe derecha; generalmente nan ta kere koe e cuestión religiosa ta únicamente un pretexto pa doena un explicación di situación; verdadera causa ta consistí den aversión di radicalnan pa e tarifanan nobo."

President Carnot ta masjá malcontento di estado político di república.

Papa a doena di conocé su intención di mantené concordato coe Francia.

Según noticianan koe ta corré, gobierno a wardá e gran cantidad di grano koe Rusia a coemprá bao di pretexto di socorré es nan koe ta sufri di hamber, pa úsa nan en-caso declará un guerra europea.

Londres.— Presidente di banki di Portugal, Mendoza, ex-ministro, ta arrestá.

Di Brasil a bini nobo coe Audiant a atacá cas di gobierno na Ceara: 14 morto i masjá hende heridá.

28 Febrero

Paris.— Rouvier no kier ocupéle di formación di ministerio; Bourgeois a aceptá e encargo ayí.

Roma.— Den círculonan político nan ta bisa koe Papa ta exigí reorganización di soberanía di stad di Roma, como condicionnan pa un arreglo coe rei di Italia.

Crispi tin idea di retiréle p' awor fô di política, afin di doena su partido entera libertad di acción.

New-York.— Pa motiboe di su actual estado financiero, Portugal no por toema parte den exposición di Chicago.

Tin un proposición presentá den Senado di Washington pa devolvé Méjico e banderanan ganá na 1846.

Según noticia di Brasil orden ta restablecé den provincia di Ceara.

1 Marzo.

Paris. *29 Feb.* — Senjor Loubet a formá ministerio manera ta siguí: Loubet, ministro di Interior i presidente di Concejo; Freycinet, guerra; Ribot, relacionnan exterior; Bourgeois, instrucción pública i belja arta; Rouvier, hacienda; Develle, agricultura; Roche, comercio; Ricard, husticia i culto; Viette, obra pública; Cavaignac, marina.

Berlín.— 4000 obrero sin trabao, saliendo di un reunión socialista, a bai na palacio di rei i nan a bringá coe policía; e obreronan a piljá casnan; tabatin algun morto i hende heridá, i policía a arrestá un gran número di persona.

Ultima noticianan ta bisa koe emperador a recorré hinter stad i koe él a ser aclamá pa pueblo. Nan ta bisa koe e paso ayí lo producí bon efecto i lo sirbi pa calmá e agitación di obreronan.

Londres.— Dos vapor a dal coe otro den lamar di Noord; un di nan *Foresqueen* a zink coe toer su tripulación, solamente e capitán a salvá.

2 Marzo.

Paris.—Tabatin un explosión den habitación di princesa de Sagan, ma e daanonan ta di poca importancia.

Londres.—Profesor Haxley a scirbi courantnan koe Inglaterra ta spera di mará coe Estados Unidos pa formá un estación biológica marítima na Jamaica.

Madrid.— Obispo di Salamanca a interpelá gobierno den Senado pa pidi restricción di libertad di imprenta i di derecho di reunionnan pública.

New-York.— Tabatin un incendio grandi den un establecimiento di panja cosé na Brooklijn. Nan ta calculá dánjonan pa un miljón di fuerte.

3 Marzo.

Paris.—Opinión pública ta masjá reservá tocanti e gabinete nobo; nan ta keré koe él no tin vida largoe.

Francia i Estados Unidos a combinì porfin den un tratado di Comercio.

Explosión na cas di princesa Sagan ta haci coe dinamita, i nan ta bisa koe ta obra anarquístanan.

Londres.— Ministro di Colonia ta participá den Cámara di Lordnan koe él ta haciendo un estudio pa mira si ta necesario di poné impuesto nobo pa cubri e pérdidanan causá pa e lei Mackinley.

Cámara di Comercio a vota un resolución na favor dje proyecto di lei riba placa legal, koe Canciljer di Erario a presentá.

Berlin.— Orden ta hinteramente restablecé: nan a bolbé haci hopi arresto, i na e ocasión ayi hopi anarquista a sali heridá.

Ayera.

Paris.— General Bordone, ex-gefe di estado mayor d Garibaldi, a moeri ayera.

Obispo di Amiens també a moeri.

Un telegrama di Atena ta bisá koe ya ministronan a nengá di contestá rei, koe a invitá nan di toemá nan demisión, rei riba dje mes a desolvé gabinete. Situación ta crítica.

Londres. — Príncipe di Wales ta reelecto gran maestro di masonería inglesa.

New-York.— Según noticia biní di Méjico, lo tin den e diananaki un reunión nobo di delegadonan dje 5 repúblicanan di Centro América, pa hibá á cabo federación dje repúblicanan.

Gobierno di Nicaragua a autorizá e sociedad di lotería di Louisville (Louisiana) di establecé nan na e república ayí.

Un tratado firmá na Washington ta reglá e cuestión di estrecho di Behring.

POCO DE LA ESCOPETA Y NADA DEL PERRO.

SEGUNDO la leyenda americana cuando Rip van Winkle despertó de su sueño en las montañas Catskil de América, se encontró hecho un viejo. El perro se había muerto hacia mucho tiempo y de la escopeta no quedaba más que el cañón y la llave. Cuando volvió al pueblo Falling Water, en que había vivido, nadie lo reconoció. Su mujer, creyéndolo muerto, se había casado con el posadero, y había hecho bien, pues Rip se había estado durmiendo *veinte años* en la ladera de la montaña.

Sueño largo, más me parece que preferiría estar durmiendo de una vez la mitad de mi vida á estar despierto y pasarlo mal. Sin embargo, aquí hay una mujer que dice: "Puedo decir con verdad que en diez y ocho años no me he visto libre de dolores un día siquiera."

Misericordia! Piénsese en esto. ¿Qué manera tan desgraciada de vivir? Pues supongo que hay millones, que pasan de este modo en este mundo. No porque lo desean, sino porque no lo pueden remediar. Esta era su situación, y un ejército de mujeres, además de una muchedumbre de hombres, pueden comprenderla.

Dice la interesada: Más de veinte años he estado débil y enfermiza. Al principio tenía mal gusto de boca, poco apetito y una sensación desagradable en el pecho y en los costados, que frecuentemente hacía por aliviar, sujetándomelos con las manos. Después de comer, me daban dolores: sentía como un peso en el pecho, que no podía tolerar hasta que no vomitaba. Me sentía desfallecer por falta de alimento y *me daba miedo de comer*. Algunas veces me daban calambres, que me doblaban, y me hacían andar de un lado á otro de la casa horas enteras, pues ni aún sentarme podía. Por supuesto á penas dormía y por las mañanas estaba tan cansada y tan débil, que no sabía como levantarme y bajar. *Durante diez y ocho años no me he visto un sólo día libre de dolores.*

He visto á un médico y á otro y he tomado muchas medicinas, sin que me hayan hecho provecho. No me decían la causa de mi enfermedad. Me iba consumiendo y no creía que podía vivir mucho, cuando un día de 1881, Mr. Joseph Cooper de Bourne habló á mi marido de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel, que dijo haberlo curado. "Si puedo," le dije á mi marido, "lo probaré." Así le hice y antes de concluir la primera botella estaba mejor, y con cuatro botellas más estaba completamente buena y fuerte.

De esto hace ahora diez años y desde entónces he gozado de salud, tomando de cuando en cuando una dósis de jarabe. Después de mi restablecimiento, el cura dijo á mi marido: su mujer de V. está muy diferente de como estaba, y él le dijo, que el Jarabe de la Madre Seigel había hecho la cura. La gente me dice que estoy mejor qne hace veinte años y me siento tan fuerte que puedo cavar patatas y trabajar con cualquiera, á pesar de tener sesenta y cinco años de edad.

Mi marido sufría horriblemente de flujo y reumatismo y ha encontrado mucho alivio en la misma medicina. Dice que hace mucho lo hubieran enterrado, si no hubiera sido por el Jarabe de la Madre Seigel. De mí sé decir que me ha salvado la vida y deseo que otros sepan lo que ha sucedido conmigo y mi familia. Firmado— Esther Air, mujer de William Air de Thurlby cerca de Bourne, Lincolnshire, Inglaterra.

De esta manera breve y sencilla esta mujer cuenta una historia, cuyos detalles llenaría un libro. ¡Qué esperanzas y que temores! Cuántas horas de hondo pesar y de densa oscuridad ha debido experimentar! Verdaderamente. Nadie más, que los que pertenecen á la hermandad del sufrimiento, pueden imaginarlo. Cuando habla de un síntoma de su enfermedad, podía haber mencionado doce, pues la enfermedad la horriblemente fatal y común indigestión, tiene tantos síntomas y formas, como la imaginación caprichos ó el cielo nubes. De ella, como del pecado, proceden mil angustias y dolores para atormentar y destruir á la pobre humanidad. Viendo lo que su descubrimiento ha hecho en este como en otros muchos casos análogos, que buena amiga ha sido la Madre Seigel! Rip Van Winkle despertó de su letargo y se encontró viejo. Esther Air despertó de su larga noche de enfermedad y se encontró joven de nuevo. ¿La lección no es bien clara para los millones que sufren en este país?

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.		Valencia.		Caracas.		Venezuela.		Valencia.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	9	Jan.	20	Jan.	30	Feb.	10	Feb.	20	Maart.	2
Komt aan te CURAÇAO	,,	16	,,	27	Feb.	6	,,	17	,,	27	,,	8
Vertrekt van ,, ...	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18	,,	39	,,	9
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	Maart.	1	,,	10
Vertrekt van ,,	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	,,	1	,,	10
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	2	,,	11
Vertrekt van ,, ..	,,	23	Feb.	3	,,	13	,,	24	,,	5	,,	15
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	24	,,	4	,,	14	,,	25	,,	6	,,	16
Vertrekt van ,,	,,	25	,,	4	,,	15	,,	25	,,	7	,,	16
Komt aan te CURAÇAO	,,	26	,,	5	,,	16	,,	26	,,	8	,,	17
Vertrekt van ,, ...	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27	,,	9	,,	18
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	20	,,	19
Komt aan te NEW-YORK..	Feb.	3	,,	14	,,	24	Maart.	6	,,	17	,,	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	18	Jan.	29	Feb.	8	Feb.	18	Feb.	29
Komt aan te MARACAIBO......		19		30		9		19	Maart.	1
Vertrekt van "		24	Feb.	4		14		25		6
Komt aan te CURAÇAO......		25		5		15		26		7

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Jan.	17	Jan.	27	Feb.	7	Feb.	17	Feb.	28
Komt aan te CORO..........		18		28		8		18		29
Vertrekt van ,, ...		25	Feb.	4		15		25	Maart.	7
Komt aan te CURAÇAO.......		26		5		16		26		8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao